

Ключевые слова: профессиональная компетентность учителя, система компетентностей, новые компетентности, учитель-европеец.

Pukhivska L. P. The debate in the world of educational and scientific environment on the competence of the teacher: scholastic dispute or search for essence?

The article provides a holistic analysis of the scientific debate about the professional competence of teachers in the global and European educational and scientific environment, discloses various approaches to the study of this subject, focuses on new teacher competencies in the context of global and European influence on social perception of teaching activity.

Key words: professional competence of the teacher, the system of competences, new competencies, European teacher.

УДК 378.147:33-051

Романова Г. М.

**ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПОНЕНТІВ ПІДГОТОВКИ
ВИКЛАДАЧІВ ДО ІНДИВІДУАЛЬНО-СТИЛЬОВОГО ПРОЕКТУВАННЯ
НАВЧАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

Постановка проблеми. Однією з найважливіших компетентностей сучасного викладача вищої школи є проектувальна, що передбачає проектування навчальних технологій (ПНТ). Цей процес ґрунтується на індивідуальних стилях викладачів, тому актуальним є застосування поняття індивідуально-стильового проектування навчальних технологій (ІСПНТ). Серед провідних шляхів підготовки викладачів до ІСПНТ в умовах профільного вищого навчального закладу, зокрема економічного, є навчання за тренінговими програмами в процесі підвищення кваліфікації, оскільки значна кількість викладачів таких ВНЗ не має педагогічної освіти. Отже існує потреба у вивченні процесуального аспекту означеної підготовки викладачів в ході підвищення їх кваліфікації, що ґрунтується на індивідуальних стилях дидактичного проектування та пов'язаний із застосуванням тренінгових навчальних технологій.

Аналіз останніх досліджень. Проблемам підготовки викладачів до проектувальної діяльності присвячені праці О. С. Заір-Бек [1], Д. Г. Левитеса [2], Т. Ю. Подобедової [3], В. Ю. Стрельнікова [4] та ін. Зокрема, В. Ю. Стрельніковим визначено шляхи підготовки викладача вищої школи до діяльності проектування як складової професійної діяльності педагога відповідно до вимог Болонського процесу, систематизовано вимоги до проєктанта системи інтенсивного навчання і на цій підставі розроблено конкретну програму підготовки викладачів у системі підвищення кваліфікації до такого проектування [4]. Водночас актуальними залишаються питання, пов'язані зі структурою та психологічними аспектами відповідної підготовки викладачів. Тому ми звернулися до визначення компонентів підготовки викладачів індивідуально-стильового проектування навчальних технологій.

Мета статті – визначити та охарактеризувати особливості реалізації компонентів підготовки викладачів вищих економічних навчальних закладів до індивідуально-стильового проектування навчальних технологій.

Виклад основного матеріалу. Під індивідуально-стильовим проектуванням навчальних технологій ми розуміємо творчу діяльність викладачів щодо забезпечення гарантованого досягнення результатів навчання на основі усвідомлення особливостей індивідуального стилю цієї діяльності, продуктами якої є авторські навчальні технології. Підготовку до індивідуально-стильового проектування навчальних технологій можна визначити як процес формування готовності викладачів до цієї діяльності з урахуванням їхніх індивідуальних стилів проектування навчальних технологій.

Процесуальний аспект підготовки викладачів в ході підвищення їх кваліфікації пов'язаний із застосуванням тренінгових навчальних технологій. Підготовка викладачів за тренінговими програмами – це комплексний процес досягнення запроєктованих змін у когнітивному, афективному та поведінковому досвіді тих, хто реалізує діяльність викладання. Тренінгова форма дає змогу будувати навчальну діяльність слухачів на підставі їхнього власного досвіду відповідно до потреб аудиторії з урахуванням індивідуально-психологічних особливостей викладачів та соціально-психологічних властивостей тренінгових груп, що є втіленням суб'єктно-продуктивного підходу і відповідає загальним принципам андрагогіки як науки про навчання дорослих. Розглянемо компоненти підготовки викладачів до індивідуально-стильового проектування навчальних технологій.

Навчальний процес є складною системою, виступаючи підсистемою загальної педагогічної системи. Сучасні дослідники по-різному подають структуру педагогічної системи, але, хоч би які відмінності мали розглянуті системи, всі вони містять такі обов'язкові складові, як мета, суб'єкти педагогіч-

ного процесу та способи чи умови взаємодії між ними. Для забезпечення найкращого рівня функціонування та розвитку педагогічних систем, упорядкування процесів та станів у них, нейтралізації деструктивних впливів різних стихійних чинників необхідним є управління, засобами якого зокрема є навчальний зміст, методи, організаційні форми, матеріальні засоби навчання.

Традиційно визначають такі компоненти процесу навчання:

- стимуляційно-мотиваційний – викладач стимулює пізнавальний інтерес тих, хто навчається, що викликає в них потреби і мотиви до навчальної діяльності;
- цільовий – усвідомлення викладачем і прийняття студентами цілей та завдань навчальної діяльності;
- змістовий – зміст найчастіше подає та регулює викладач з урахуванням цілей навчання, інтересів і схильностей студентів;
- операційно-діяльнісний – найповніше відображає процесуальну сторону процесу навчання (методи, прийоми, засоби);
- контрольно-регуляційний – передбачає поєднання самоконтролю студентів і контролю викладачів;
- рефлексивний – самоаналіз, самооцінка з урахуванням оцінки інших і визначення подальшого рівня своєї навчальної діяльності студентами та педагогічної діяльності викладачами [5, с. 18].

Погоджуючись у цілому з розглянутою структурою, вважаємо за необхідне починати розгляд процесу підготовки викладачів до ПНТ з цільового компоненту, а компоненту, пов'язаному з мотивуванням до навчання, дати назву «мотиваційний», тим самим зміщуючи акцент на формування внутрішніх мотивів навчальної діяльності. Отже, результатом аналізу процесу навчання та складових процесу проектування навчальних технологій стало визначення таких компонентів підготовки викладачів до ІСПНТ: цільовий, мотиваційний, змістовий, операційно-діяльнісний, контрольно-регуляційний, рефлексивний.

Цільовий компонент в контексті суб'єктно-продуктивного підходу полягає у побудові суб'єктами підготовки цілей-запланованих результатів, досягнення яких можна перевірити при встановленні зворотного зв'язку, та цілей-векторів, які пов'язані з професійним та особистісним саморозвитком, самореалізацією та спрямовуються на більш віддалене майбутнє. Постановка цілей-запланованих результатів є спільною діяльністю суб'єктів підготовки і може відбуватися у вигляді побудови «дерева цілей» чи інших моделей цілепокладання. Загальна орієнтація на формування готовності до проектування навчальних технологій є містком між вимірюваними та векторними цілями, оскільки регламентує результат у досягненні перших та стимулює самовдосконалення щодо створення власних проєктів у плані других.

Індивідуально-стильове проектування навчальних технологій передбачає варіативність цієї діяльності згідно з індивідуальними стилями викладачів. Дослідження прояву індивідуально-психологічних особливостей викладачів ВНЗ в ході проектування ними навчальних технологій дозволило визначити такі стилі дидактичного проектування: «Конструктивіст», «Діяч», «Концептуаліст», «Гуманіст». На рівні реалізації цільового компоненту підготовки викладачів ВНЗ до ІСПНТ важливо враховувати, що представники стилів «Конструктивіст» і «Діяч» більш орієнтовані на постановку цілей-запланованих результатів, представники стилю «Гуманіст» віддають перевагу цілям-векторам щодо розвитку особистості студентів, і лише викладачі зі стилем «Концептуаліст», як правило, беруть до уваги обидва аспекти цілепокладання.

Мотиваційний компонент полягає у розвитку мотивів дидактичного проектування, викликанні та підтримці інтересу до проектування навчальних технологій. Означене забезпечується мотиваційним моніторингом, застосуванням різноманітних методів та прийомів мотивування й стимулювання аудиторії. Мотиваційний компонент підготовки до ІСПНТ реалізується як мотиваційний цикл, що складається з таких етапів: вступно-мотиваційний, підтримуючий, завершальний.

Зазначимо, що у підготовці викладачів до ІСПНТ важливим є застосування методів як прямої, так і непрямої мотивації. Пряме мотивування тих, хто навчається, яке найчастіше здійснюється як доказ та переконування, є ефективним у дорослій аудиторії, апелює до її логіки і свідомості та вимагає від викладача-тренера впевненої поведінки, логічності й доведеності його міркувань. Непряме мотивування здійснюється через сферу несвідомого, торкається образного мислення, відповідно його методами є комунікативна атака, сугестія, делегування, а мовою – образи, метафори, притчі. На нашу думку, для ефективної реалізації мотиваційного компоненту підготовки викладачу-тренеру доцільно дотримуватись таких правил:

- для переконливого впливу на слухачів застосовувати слова, які викликають позитивні асоціації;
- впливаючи на сферу несвідомого слухачів, використовувати яскраві образи, метафори;
- підкреслювати корисність того, що вивчається;
- залучувати слухачів до співробітництва, підключати їх власний досвід;
- займати позицію консультанта, помічника.

При реалізації мотиваційного компоненту підготовки викладачів до ІСПНТ доцільно спиратися на те, що викладачі зі стилем «Гуманіст» вважають мотивацію повідною функцією управління навчанням, тоді як «Конструктивісти» мало приділяють уваги засобам мотивування студентів. Викладачі зі стилем «Концептуаліст» в процесі мотивування більше апелюють до свідомості студентів, тоді як представники стилю «Діяч» часто надихають тих, хто навчається, власною захопленістю.

Змістовий компонент полягає у включенні до змісту професійно-педагогічної підготовки викладачів питань, пов'язаних з ІСПНТ, та створенні відповідного наочно-методичного забезпечення вивчення дидактичного проектування. Для кожного етапу підготовки до ІСПНТ має розроблятися модель засвоєння бази знань. Логіка засвоєння змісту відповідає процедурі проектування навчальних технологій. В основу змісту підготовки викладачів до ІСПНТ, на нашу думку, мають бути покладені закономірності особистісно-зорієнтованої освіти. Зокрема, ми спираємося на такі закономірності, визначені В. В. Серіковим [6, с. 40]:

- 1) елементом проектування змісту має стати не фрагмент матеріалу, а подія у житті особистості, що надає їй цілісний життєвий досвід, у якому знання – частина його;
- 2) саме проектування навчання стає спільною діяльністю того, хто навчає, і того, хто навчається;
- 3) стирається принципова межа між змістовим і процесуальним аспектами навчання: процес (діалог, пошук, гра) стає джерелом особистісного досвіду;
- 4) навчання втрачає традиційні риси вимушеності і зовнішньої регламентації та наближається до природної життєдіяльності людини;
- 5) педагог є важливим як особистість, а не як функціонер, оскільки його внутрішній особистісний світ стає частиною змісту освіти;
- 6) текст як фрагмент культури, що набувається, засвоюється через контекст (він від початку орієнтується на актуалізацію особистісних смислів, а не на поверхове відтворення; розвиток «Я» відбувається через діалог; засвоюється не фрагмент цілісної життєдіяльності (знання та вміння), а сама ця цілісність, що зумовлює щонайменш імітаційно-ігрове відтворення життєвих ролей та ситуацій).

Важливою умовою підготовки викладачів до ІСПНТ є пошуковий характер навчання, що вимагає проблемності, гнучкості та варіативності змісту, заохочення самостійності при опрацюванні навчального матеріалу, критичності його осмислення, привнесення особистісного досвіду.

У контексті індивідуально-стильового проектування навчальних технологій зазначимо, що конструювання змісту, відповідно до поставлених цілей, є сильною функцією викладачів зі стилем «Конструктивіст», водночас саме вони потребують в процесі підготовки акцентування уваги на його гуманізації, що має прояв як створення особистісно-значущих навчальних ситуацій. Забезпечення особистісної зорієнтованості навчання при проектуванні навчального змісту притаманне викладачам зі стилем «Гуманіст», водночас іноді вони захоплюються його окремими аспектами, нехтуючи іншими. У представників стилю «Діяч» проектування змісту відбувається у контексті розробки алгоритмів діяльності викладача і студентів, а у викладачів зі стилем «Концептуаліст» зміст є реалізацією загальної концепції навчальної технології.

Операційно-діяльнісний компонент втілює процесуальну, технологічну сторону процесу підготовки і реалізується через форми, методи, прийоми, засоби навчання. Обов'язковою вимогою до вибору форм, методів і дидактичних засобів підготовки викладачів до ІСПНТ є їх відповідність до поставлених цілей. Важливим у підготовці викладачів до ІСПНТ є поєднання колективних та індивідуальних форм навчальної діяльності, при цьому роль самостійної роботи тих, хто навчається, поступово має зростати. Згідно з принципом інтерактивності навчальний процес має відбуватися за умови постійної, активної взаємодії всіх учасників, що передбачає застосування таких методів активного навчання, як дискусія, мозковий штурм, аналіз ситуацій, дидактична гра.

Особливе місце у підготовці викладачів до проектування навчальних технологій належить технології навчального проектування, яка забезпечує навчання через діяльність. Означена технологія є одним із варіантів практичного втілення ідеї продуктивного навчання, яке характеризується тим, що освітній процес має на виході індивідуальний досвід продуктивної діяльності. На підставі теоретичних ідей Д. Дьюї, його послідовниками були закладені засади проектної системи навчання, суть якої у підготовці до ІСПНТ полягає в тому, що ті, хто навчаються, за допомогою викладача-тренера проектують навчальні технології. Таке навчання реалізує цілі випереджального розвитку автономності й активності.

Технологія навчального проектування орієнтує слухачів на створення освітнього продукту. Викладачі, які проходять відповідну підготовку, спочатку в групах, а згодом – індивідуально створюють дидактичні проекти, дотримуючись таких етапів.

1. Підготовка (визначення теми й цілей проекту).
2. Планування (визначення джерел, способів збирання й аналізу інформації, а також способів представлення результатів; встановлення критеріїв оцінювання результату та процесу).

3. Збирання інформації (спостереження, робота з літературою, анкетування, інтерв'ювання, експеримент тощо).

4. Аналіз інформації, формулювання висновків.

5. Представлення та оцінювання (усний чи письмовий звіт та оцінювання результатів і процесу дослідження за заздалегідь встановленими критеріями).

Технологія навчального проектування надає слухачам можливість реальної діяльності, в якій вони можуть не тільки проявити свою індивідуальність, а й збагатити її.

У плані ІСПНТ зазначимо, що викладачі зі стилем «Конструктивіст» при виборі форм організації та методів навчання орієнтуються, крім поставлених цілей, переважно на навчальний зміст, викладачі зі стилем «Концептуаліст» керуються відповідністю запланованим результатам та контролю, представники стилю «Діяч» віддають перевагу гнучкості і варіативності навчального процесу, а представники стилю «Гуманіст» враховують індивідуально-психологічні, соціально-психологічні особливості студентів, їх мотивацію до навчання.

Контрольно-регуляційний компонент забезпечує зворотний зв'язок про результати підготовки. У підготовці викладачів до проектування навчальних технологій обов'язковою складовою контролю є експертна оцінка продуктів проектування – проектів. У контексті розвитку суб'єктності викладачів особливого значення при підготовці до ІСПНТ набуває самоконтроль тих, хто навчається.

Для ефективної реалізації контрольно-регуляційного компоненту підготовки до ІСПНТ необхідно враховувати такі загальні принципи оцінювання:

- важливість – оцінювання тільки найважливіших очікуваних результатів;
- об'єктивність – оцінка є об'єктивною тільки тоді, коли ґрунтується на конкретних критеріях;
- відкритість – слухачі від початку знають, що буде оцінюватись та за якими критеріями;
- простота – форми оцінювання мають бути простими й зручними у застосуванні.

Досвід тренінгової підготовки викладачів до ІСПНТ засвідчив ефективність застосування рейтингової системи контролю навчальної успішності, що дозволяє враховувати різні види навчальної діяльності та диференціювати оцінювання відповідно до різних рівнів засвоєння.

Стили діяльності викладачів зумовлюють їх різне ставлення до контрольно-оцінної діяльності. Так, представники стилю «Конструктивіст» вважають метою контролю встановлення відповідності отриманих результатів запланованим, представники стилю «Діяч» беруть до уваги контроль за процесом діяльності, заохочуючи активність, ініціативність тих, хто навчається, але контроль, як і для викладачів зі стилем «Гуманіст», не є привабливим для них аспектом викладання. Викладачі зі стилем «Концептуаліст» намагаються не вдаватися до крайнощів у контрольно-оцінювальній діяльності (об'єктивізація – суб'єктивізація), приділяють увагу розробці критеріїв оцінювання діяльності студентів, але віддають перевагу традиційним формам та методам контролю.

Рефлексивний компонент полягає у самоаналізі, самооцінці з урахуванням оцінки інших і визначення подальшого рівня своєї навчальної діяльності тими, хто навчається, та педагогічної діяльності викладачами. У процесі реалізації означеного компоненту вирішуються такі завдання:

- співвіднести отримані результати з поставленими цілями;
- проаналізувати отримані результати;
- закріпити чи відкоригувати отримані знання та вміння;
- виправити помилки;
- з'ясувати ставлення слухачів до отриманих результатів;
- вдосконалити рефлексивні здібності слухачів;
- усунути непорозуміння;
- знати напругу у тих, хто її відчуває;
- зробити висновки за результатами аналізу;
- встановити зв'язок з подальшою діяльністю.

У ході підготовки важливо формувати досвід як індивідуальної, так і групової рефлексії, здійснювати її як у письмовій (листи самоаналізу, звіти), так і в усній формі (обговорення, рефлексивні справи, підсумкові заняття).

Завданням підготовки викладачів до ІСПНТ є їх навчання аналізу отриманих результатів, надання зворотного зв'язку, конструктивному обговоренню ходу процесу навчання. При цьому варто враховувати, що представники стилю «Конструктивіст» мають високу рефлексивність щодо результатів своєї діяльності, але не завжди орієнтують студентів на аналіз та усвідомлення того, що відбувається в ході навчання, представники стилю «Діяч» не достатньо уваги приділяють коригуванню отриманих результатів, викладачі зі стилем «Концептуаліст», намагаючись відразу охопити усі аспекти навчання, можуть нехтувати важливими деталями, а викладачі зі стилем «Гуманіст», які схильні до діалогу зі студентами і колегами щодо переваг і недоліків спільної діяльності, важко усвідомлюють важливість

оформлення результатів дидактичного проектування, тому вони, роблячи свої «відкриття» у викладанні, часто про них забувають.

Отже, у підготовці викладачів до індивідуально-стильового проектування навчальних технологій, що здійснюється за тренінговими програмами, доцільно визначити такі компоненти, як цільовий, мотиваційний, змістовий, операційно-діяльнісний, контроль-регуляційний, рефлексивний. Реалізація кожного з означених компонентів має враховувати прояв стилів дидактичного проектування викладачів.

Зокрема, на рівні цільового компоненту підготовки важливо враховувати, що представники стилів «Конструктивіст» і «Діяч» більш орієнтовані на постановку цілей-запланованих результатів, представники стилю «Гуманіст» віддають перевагу цілям-векторам щодо розвитку особистості студентів, і лише викладачі зі стилем «Концептуаліст», як правило, беруть до уваги обидва аспекти цілепокладання.

При реалізації мотиваційного компоненту доцільно спиратися на те, що викладачі зі стилем «Гуманіст» вважають мотивацію провідною функцією управління навчанням, «Конструктивісти» мало приділяють уваги засобам мотивування студентів, викладачі зі стилем «Концептуаліст» в процесі мотивування студентів більше застосовують пряме мотивування, а представники стилю «Діяч» – непряме.

У плані реалізації змістового компоненту важливо брати до уваги те, що викладачам зі стилем «Конструктивіст» бракує гуманізації змісту, викладачі зі стилем «Гуманіст» іноді захоплюються окремими аспектами змісту, нехтуючи іншими, у представників стилю «Діяч» проектування змісту відбувається у контексті розробки алгоритмів діяльності викладача і студентів, а у викладачів зі стилем «Концептуаліст» зміст є реалізацією загальної концепції навчальної технології.

Щодо операційно-діяльнісного компоненту підготовки до ІСПНТ, який ґрунтується на технології навчального проектування, доцільно враховувати, що викладачі зі стилем «Конструктивіст» при виборі форм організації та методів навчання орієнтуються, крім поставлених цілей, переважно на навчальний зміст, викладачі зі стилем «Концептуаліст» керуються відповідністю запланованим результатам та контролю, представники стилю «Діяч» віддають перевагу гнучкості і варіативності навчального процесу, а представники стилю «Гуманіст» враховують індивідуально-психологічні, соціально-психологічні особливості студентів, їх мотивацію до навчання.

При реалізації контроль-регуляційного компоненту варто спиратися на те, що представники стилю «Конструктивіст» вважають метою контролю встановлення відповідності отриманих результатів запланованим, для представників стилів «Діяч» і «Гуманіст» контроль не є привабливим аспектом викладання, викладачі зі стилем «Концептуаліст» віддають перевагу традиційним формам та методам контролю.

На рівні реалізації рефлексивного компоненту важливо враховувати, що представники стилю «Конструктивіст» не завжди орієнтують студентів на аналіз та усвідомлення того, що відбувається в ході навчання, представники стилю «Діяч» не достатньо уваги приділяють коригуванню отриманих результатів, викладачі зі стилем «Концептуаліст», намагаючись відразу охопити усі аспекти навчання, можуть нехтувати важливими деталями, а викладачі зі стилем «Гуманіст» мають складності з оформленням результатів дидактичного проектування.

У подальших дослідженнях планується вивчення дидактичних умов реалізації означених компонентів у навчанні викладачів дидактичному проектуванню.

Література

1. Заир-Бек Е. С. Теоретические основы обучения педагогическому проектированию : дис. ... докт. пед. наук : спец. 13.00.08 / Заир-Бек Елена Сергеевна. – СПб., 1995. – 480 с.
2. Левитес Д. Г. Автодидактика. Теория и практика конструирования собственных технологий обучения / Д. Г. Левитес. – М. : Издательство Московского психолого-социального института ; Воронеж : Издательство НПО «МОДЭК», 2003. – 320 с.
3. Подобєдова Т. Ю. Підготовка майбутніх вчителів гуманітарного профілю до педагогічного проектування : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / Т. Ю. Подобєдова. – Луганськ, 2005. – 20 с.
4. Сериков В. В. Личностный подход в обучении: от концепции к технологии / В. В. Сериков // Проблемы обновления содержания общего образования : тезисы научно-практической конференции. – Ростов-на-Дону, 1992. – С. 153.
5. Стрельников В. Ю. Теоретичні засади проектування професійно орієнтованої дидактичної системи підготовки бакалаврів економіки : дис. ... докт. пед. наук : спец. 13.00.04 / Стрельников Віктор Юрійович. – К., 2007. – 461 с.
6. Шамова Т. И. Управление образовательными системами : учебное пособие / Т. И. Шамова, Т. М. Давиденко, Г. Н. Шибанова ; [под ред. Т. И. Шамовой]. – М. : Издательский центр «Академия», 2002. – 384 с.

Романова Г. М. Особливості реалізації компонентів підготовки викладачів до індивідуально-стильового проектування навчальних технологій

Резюме. У статті обґрунтовано й охарактеризовано такі компоненти підготовки викладачів до індивідуально-стильового проектування навчальних технологій: цільовий (система цілей підготовки), мотиваційний (методи та прийоми мотивування тих, хто навчається, до проектування навчальних технологій), змістовий (наочно-методичне забезпечення засвоєння знань та формування вмінь з проектування навчальних технологій), операційно-діяльнісний (методи, прийоми навчання), контрольно-регуляційний (зворотний зв'язок про результати підготовки), рефлексивний (забезпечення усвідомлення результатів підготовки та відповідної регуляції діяльності).

Ключові слова: викладач, проектування, навчальна технологія, компоненти підготовки.

Романова А. Н. Особенности реализации компонентов подготовки преподавателей к индивидуально-стилевому проектированию учебных технологий

Резюме. В статье обоснованы и охарактеризованы такие компоненты подготовки преподавателей к индивидуально-стилевому проектированию учебных технологий: целевой (система целей подготовки), мотивационный (методы и приемы мотивирования учащихся к проектированию учебных технологий), содержательный (наглядно-методическое обеспечение усвоения знаний и формирования умений по проектированию учебных технологий), операционно-деятельностный (методы, приемы обучения), контрольно-регуляционный (обратная связь о результатах подготовки), рефлексивный (обеспечение осознания результатов подготовки и соответствующей регуляции деятельности).

Ключевые слова: преподаватель, проектирование, учебная технология, компоненты подготовки.

Romanova G. Features of the implementation of components of training teachers for individually stylistic design of learning technologies

Summary. The article justified and described such components of teacher training for individual-style design of learning technologies: target (the system of training purposes), motivational (methods and techniques of student motivation in the design of educational technologies), substantial (visual-methodological support of knowledge assimilation and shaping skills for designing educational technology), operational activity (methods, techniques of training), control and regulation (feedback about the results of training), reflexive (ensuring awareness of the training results and the appropriate regulation of activity).

Key words: teacher, design, educational technology, components of training.